

Camins d'unitat

Coses que no havien passat feia molts segles

Anunci d'una esperança

Quan Joan XXIII, el 25 de gener de 1959, anuncià la convocatòria del Concili Ecumènic, li donà el sentit d'una « invitació a les comunitats separades per a unir-se en la recerca de la unitat ». Joan XXIII, qui en el missatge de Nadal de 1958, primer que diria al món com a Papa, havia ja deplo rat les divisions de les esglésies i havia manifestat l'esperança de cooperació entre l'Església catòlica i les ortodoxes gregues, obria, amb l'anunci del Concili, un autèntic camí nou a l'esperança en la possible unió de tots aquells qui creuen en un sol Déu i confessen la seva fe en el Crist, fill de Déu, redemptor de la humanitat.

El camí de l'esperança és, però, un camí difícil. Té darrera seu molts segles d'incomprensions, de recels, de posicions simplistes. Té, per damunt de tot, darrera seu, un llarg precedent d'oblit de l'autèntic sentit de la caritat i de l'amor substituït per un esperit de lluita i un afany d'anihilació del contrari.

Un bon any ecumènic

Per començar, aquest any 1960 ha portat a tots els racons el redescobrim ent del mot « ecumenisme ». Aquest mot, tant pròxim al de catolicitat, ha estat redescobert amb l'anunci del Concili i amb tota la sèrie de notícies que han anat circulant entorn d'ell.

No podem pas repassar, ara, tot allò que l'any ens ha donat, i ens va donant, en aquest sentit. Amb finalitat de resum, cal només que assenyallem les dues coses que ens semblen més importants: creació del Secretariat per a la Unitat, i contactes entre representants de les diferents esglésies.

1.er El Secretariat, una estructura de diàleg.

Entre les Comissions del Concili,

anunciades pel Papa el dia de Pentecostès (5 de juny) hi figura un Secretariat per a la unitat dels cristians. Presideix el Cardenal Bea, alemany, jesuïta, col·laborador íntim de Pius XII. El secretari és un holandès, Monsenyor Willebrands, qui era ja secretari de la « Conferència catòlica per a les qüestions ecumèniques », grup que no tenia caràcter oficial però que, des de feia uns deu anys, reunia la major part de teòlegs europeus i americans que s'interessaven activament per als problemes que planteja la desunió dels cristians i que treballaven per a llur reunió.

La millor definició del nou Secretariat ens sembla ésser la del Pare Yves Congar: « L'Església catòlica romana entra per primera vegada, amb motiu del Concili, en l'estructura de diàleg ». El Secretariat és la plasmació d'aquesta estructura. I, tot sigui dit, el P. Congar no és pas un qualsevol, ja que és un dels teòlegs que el Papa ha designat per a formar part dels membres del Concili.

2.^{on} Els contactes.

Dintre de pocs dies, el 2 de desembre, es celebrarà el més espectacular: el del Papa amb l'Arquebisbe anglicà de Canterbury. Des del segle XIV cap Arquebisbe de Canterbury havia visitat el Sant Pare. Ara, doncs, un esdeveniment històric està a punt de produir-se. Els resultats? Ningú els pot preveure, però val la pena de mirar aquells antecedents que han fet possible el contacte. Aquests antecedents tenen una clara significació: hi ha avui un clima, un cert sentit de responsabilitat col·lectiva envers la

unitat que ha fet possible la troballa. Sense aquest clima, l'entrevista del dia 2 no seria celebrada. Això ja és important.

Altres contactes que només podem indicar: a Taizé, comunitat protestant, reunió de 2 arquebisbes i 7 bisbes catòlics amb 65 pastors protestants. Es una convivència que no s'havia donat des de feia 400 anys. A Taizé, igualment, reunió del Cardenal Gerlier, president de l'Assemblea de Cardenals i arquebisbes francesos, amb el Pastor Boegner, president de l'Església reformada francesa.

Fins quan?

Una qüestió ens plantejem tots: fins quan la desunió? Una altra resposta impossible. Fins quan Déu vulgui. Això, però, no treu la nostra part de responsabilitat, de necessitat de constant actuació perquè la unió, quan i com Déu la vulgui, sigui feta.

Mentrestant escoltem, altra vegada el P. Congar: « La llei del treball ecumènic, per la qual cal passar si hom vol fer altra cosa que discursos en el sentit de la unitat, és aquesta: som hereges els uns pels altres, i no obstant creiem que tenim alguna cosa per a fer junts. Ens mantindrem en diàleg fins i tant que aquest no haurà trobat la seva conclusió, és a dir, mentre encara serem dos... »

CAMISAS A MEDIDA

Cuellos perfectos inarrugables

CAMISERIA - SASTRERIA

R I E R A

P L A Z A O L L A S , 18

DERBI

65 c.c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Teléfono 800

Notícies

Llegiu « Paris-Match » — No és un anunci. Llegiu el número 606 del 19 de novembre. Hi trobareu un bon reportatge sobre la Comunitat protestant de Taizé, comunitat única en el protestantisme que segueix d'aprop la regla de Sant Benet.

Professors catòlics, protestants i jueus cooperen — Un equip d'erudits de les tres confessions ha iniciat una nova traducció de la Bíblia, a Estats Units. Primer volum: el 1962. El darrer: 1966.

Protestants visiten Joan XXIII — Roger Schutz, prior de la comunitat protestant de Taizé, i el pastor Max Thurian, teòleg de la mateixa comunitat, autor d'un informe important sobre l'ecumenisme, foren rebuts per Joan XXIII.

Actualització interna de l'Església — Això constitueix una finalitat essencial del primer Concili Ecumènic. Cal no oblidar-ho. Aquesta actualització, o renovellament, Joan XXIII l'ha considerat com un pas necessari previ per a plantejar les qüestions d'unió entre els cristians separats.